

1 Protiv koga se može pokrenuti postupak u slučaju nesolventnosti?

Postupak u slučaju nesolventnosti za pravne osobe uređen je Zakonom XLIX. iz 1991. o stečajnom postupku i postupku likvidacije (Stečajni zakon).

Stečajnim zakonom uređene su dvije vrste postupaka u slučaju nesolventnosti: stečajni postupak i postupak likvidacije.

Stečajni postupak postupak je reorganizacije čija je svrha da se nesolventnom dužniku odobri obustava plaćanja kako bi se postigao dogovor o dobrovoljnoj nagodbi te pokušala sklopiti takva nagodba radi ponovne uspostave solventnosti.

Postupak **likvidacije** postupak je čija je svrha namira vjerovnika u skladu s posebnim pravilima u slučaju kada nesolventni dužnik prestane postojati bez pravnog sljednika tijekom postupka čiji je cilj raspodjela ukupne imovine stečajne mase dužnika među vjerovnicima. Međutim, postupak likvidacije mora se prekinuti ako je dužnik u potpunosti platio svoje dugovanje i troškove postupka ili ako je sa svojim vjerovnicima sklopio dobrovoljnu nagodbu o uvjetima namire dugovanja koju je odobrio sud.

Zakoni kojima su uređene mađarske podružnice poduzeća sa sjedištem u inozemstvu, organizacije civilnog društva i poduzeća iz financijskog sektora (kreditne institucije, financijska poduzeća, osiguravajuća društva, investicijska društva, javna skladišta) sadržavaju, na primjer, posebna pravila o odstupanjima.

Stečajni postupak ne primjenjuje se na poduzeća iz financijskog sektora, ali nadzorna tijela imaju mogućnost intervenirati već u ranim fazama bilo kakvog pogoršanja njihova financijskog stanja kako bi se izbjegla nesolventnost te se moraju osigurati fondovi (fond za plaćanje odšteta, fond za zaštitu ulagača, fond za osiguranje depozita) za zaštitu korisnika i plaćanje naknade za pretrpljenu štetu.

U slučaju poduzeća iz financijskog sektora Mađarska narodna banka može, djelujući na temelju svojih ovlasti u svojstvu tijela za financijski nadzor i nakon što je opozvala njihovu dozvolu za obavljanje tih djelatnosti, pred sudom pokrenuti postupak likvidacije.

Zakon o organizacijama civilnog društva sadržava neka pravila o odstupanjima u pogledu stečajnog postupka i postupka likvidacije za organizacije civilnog društva (udruženja, zaklade), dok se u ostalim slučajevima primjenjuju odredbe Stečajnog zakona.

Postupak namire dugovanja fizičkih osoba (osobni stečaj)

Zakon CV. iz 2015. o namiri dugovanja fizičkih osoba stupio je na snagu 1. rujna 2015. Cilj je tog zakona utvrditi pravni okvir za namiru dugovanja te osigurati zaštitu u stečajnom postupku suradnjom između dužnika i njegovih vjerovnika. Zakonom se ponajprije štite hipotekarni dužnici, posebno oni koji dulje razdoblje kasne s plaćanjem svojih obveza, koji imaju dugovanja prema nekoliko vjerovnika i kojima prijeti prisilna prodaja stambene nekretnine. Postupak se pokreće izvan suda, a koordinira ga prvi hipotekarni vjerovnik. Sudski stečajni postupak pokreće se ako se ne postigne izvansudska nagodba. I u sudskom postupku najprije se nastoji postići sporazum, ali ako se takav sporazum ne izglasa, sud određuje uvjete za namiru dugovanja.

Vlada je uspostavila Državnu službu za obiteljsku nesolventnost. Ta organizacija ima važnu ulogu u postupku namire dugovanja. Služba za obiteljsku nesolventnost provjerava ispunjuje li dužnik zakonske uvjete, vodi državnu evidenciju podataka o postupcima i zapošljava obiteljske upravitelje. Obiteljski upravitelji za sud izvršavaju pripremne zadaće i zadaće u kojima moraju surađivati s drugim osobama tijekom postupka namire dugovanja pred sudom, izvršavaju sudske odluke, pružaju podršku dužniku, nadziru vođenje dužnikova kućanstva, prodaju dužnikovu komercijalno vrijednu imovinu te isplaćuju vjerovnike.

Postupak namire dugovanja smatra se uspješno okončanim ako se kasnije ne može od dužnika potraživati dugovanje namireno tijekom tog postupka, a vjerovnici su u predviđivom roku primili konkretan dio svoje tražbine.

Postupak namire dugovanja fizičkih osoba još nije prijavljen na temelju Uredbe (EU) br. 2015/848 Europskog parlamenta i Vijeća.

U skladu sa Stečajnim zakonom **stečajni postupak** može s pomoću obrasca pokrenuti organizacija dužnik uz odobrenje njezina glavnog tijela za donošenje odluka, a tijekom postupka mora imati pravnog zastupnika. Dužnik ne može podnijeti takav zahtjev ako je predmet stečajnog postupka u tijeku ili ako je donesena prvostupanjska odluka kojom se nalaže njegova likvidacija. Uvjeti i rokovi za prihvatljivost ponovljenog zahtjeva za pokretanje stečajnog postupka jesu namira vjerovnikovih tražbina koje su postojale ili nastale tijekom prethodnog stečajnog postupka, protek dviju godina od konačnog zaključenja prethodnog stečajnog postupka ili, ako je prethodni zahtjev odbijen po službenoj dužnosti, protek jedne godine od objave pravomoćnog rješenja u tom predmetu.

Opće je pravilo da se, ako je dužnik nesolventan, **postupak likvidacije** može pokrenuti na zahtjev dužnika ili njegovih vjerovnika ili ga u određenim slučajevima navedenima u Stečajnom zakonu po službenoj dužnosti može pokrenuti sud. U Stečajnom zakonu izričito se navodi tko može pokrenuti postupak likvidacije te se uređuju pravila za pokretanje postupka na zahtjev ili po službenoj dužnosti.

Obje su vrste postupka **skupni postupak namire dugovanja**, dužnikovi vjerovnici moraju sudjelovati u postupku i tijekom tog postupka ne mogu zatražiti izvršenje svojih tražbina na drugi način ili u drugom postupku protiv dužnika.

2 Koji su uvjeti za pokretanje postupka u slučaju nesolventnosti?**Stečajni postupak**

Prijedlog za pokretanje stečajnog postupka može podnijeti direktor dužnika, a mora ga zastupati odvjetnik ili pravni savjetnik.

U bilo kojem trenutku protiv dužnika može biti pokrenut samo jedan stečajni postupak, a pritom protiv njega ne smije biti pokrenut ni postupak likvidacije.

Ponovljeni stečajni postupak može započeti samo ako je dužnik namirio svoja dugovanja koja su se potraživala u prethodnom postupku i ako od tada nisu protekle dvije godine. Ako je sud po službenoj dužnosti odbio prethodni stečajni postupak zbog formalnih nedostataka, ponovljeni stečajni postupak ne može se pokrenuti tijekom razdoblja od jedne godine.

Postupak likvidacije

Postupak likvidacije mogu pokrenuti dužnik, vjerovnik, upravitelj koji je sudjelovao u prethodnom dobrovoljnom postupku prestanka ili sud ili upravno tijelo u slučajevima propisanim zakonom. Na primjer, sud pokreće postupak likvidacije ako tijekom stečajnog postupka nije sklopljena dobrovoljna nagodba ili ako na temelju svojih ovlasti zakonskog nadzora u svojstvu trgovačkog suda naloži prestanak poduzeća koje je počinilo tešku povredu zakona.

3 Koja imovina čini dio nesolvencijske mase? Kako se tretira imovina koju dužnik pribavi ili koja na njega bude prenesena nakon pokretanja postupka u slučaju nesolventnosti?

Dužnikova imovina u nesolvencijskoj masi zbroj je sve dugotrajne i kratkotrajne imovine u smislu računovodstvenog zakonodavstva.

Sva povećanja imovine ostvarena tijekom stečajnog postupka isto tako čine dio imovine nesolvencijske mase.

Dužnik zadržava prava u pogledu upravljanja imovinom nesolvencijske mase, ali pod nadzorom upravitelja. U postupku likvidacije dužnik ne zadržava prava u pogledu upravljanja imovinom nesolvencijske mase. Ta se prava prenose na likvidatora. Likvidator je pravni zastupnik organizacije dužnika te obavlja prijavu i ocjenu prihvatljivosti tražbina vjerovnika, unovčenje imovine i raspodjelu sredstava među vjerovnicima pod nadzorom suda.

4 Koje ovlasti imaju dužnik i upravitelj u slučaju nesolventnosti?

U stečajnom postupku i postupku likvidacije **dužnik** u smislu Stečajnog zakona može biti gospodarski subjekt naveden u Zakonu. Stečajni postupak pokreće dužnik, koji tijekom tog postupka može nastaviti obavljati svoje gospodarske djelatnosti. Izvršni direktori i vlasnici dužnika nisu ograničeni u ostvarivanju svojih prava, ali ih smiju ostvarivati samo ako time ne krše prava stečajnog upravitelja predviđena zakonom. Dužnik u suradnji sa stečajnim upraviteljem obavlja prijavu i razvrstavanje tražbina te priprema program i prijedlog za pregovore o nagodbi kojom bi se ponovno uspostavila ili očuvala solventnost. Nagodba uključuje sporazum između dužnika i vjerovnikâ o uvjetima namire dugovanja i svemu ostalom što smatraju važnim za potrebe reorganizacije. Do početka postupka **vjerovnik** u stečajnom postupku i postupku likvidacije znači osoba koja ima dospjele, a neplaćene novčane tražbine ili tražbine izražene u novcu koje se temelje na pravomoćnoj i izvršivoj odluci suda ili javnog tijela ili koje dužnik priznaje i ne pobija. U stečajnom postupku vjerovnik znači i bilo koja osoba čije tražbine dospijevaju tijekom stečajnog postupka ili ih je naknadno prijavio stečajni upravitelj ili bilo koja osoba čije je tražbine prijavio likvidator u postupku likvidacije.

Stečajni upravitelj u stečajnom postupku pravna je osoba koju je imenovao sud i koja je ovlaštena za obavljanje zadaća upravitelja u slučaju nesolventnosti. Stečajni upravitelj mora imenovati zaposlenika s odgovarajućim kvalifikacijama za obavljanje aktivnosti stečajnog upravitelja. Dužnost je te osobe pratiti gospodarske aktivnosti dužnika kako bi se postigla nagodba, pri čemu mora voditi računa o interesima vjerovnikâ, obaviti prijavu tražbina vjerovnikâ, surađivati u izradi prijedloga nagodbe i supotpisivati zapisnike odluka donesenih tijekom pregovorâ o nagodbi.

Likvidator znači organizacija likvidator (pravna osoba ovlaštena za obavljanje zadaća upravitelja u slučaju nesolventnosti) koju je imenovao sud i pravni je zastupnik organizacije u postupku likvidacije te istodobno jamči interese vjerovnikâ i obavlja zakonom propisane zadaće. Zakonodavstvom su za organizacije likvidatore propisani strogi zahtjevi u pogledu osobnih vještina i stručnosti, uključujući redovito stručno usavršavanje.

Organizacija likvidator imenuje upravitelja u slučaju nesolventnosti za obavljanje aktivnosti likvidatora.

Osim toga, naziv organizacije likvidatora i ime upravitelja u slučaju nesolventnosti upisuju se u sudski registar pravnih osoba.

Stečajni postupak i postupak likvidacije izvanparnični su građanski sudski postupci. Na pitanja koja nisu uređena Stečajnim zakonom primjenjuju se pravila Zakona o parničnom postupku, uz odstupanja koja proizlaze iz posebnosti izvanparničnog postupka. Sud sam izdaje nalog za pokretanje stečajnog postupka, a nalog za pokretanje postupka likvidacije izdaje ako je dužnik proglašen nesolventnim, u drugim slučajevima propisanim zakonom ili na temelju zahtjeva drugog suda, javnog tijela ili stečajnog upravitelja. Sud pri pokretanju postupka imenuje stečajnog upravitelja ili likvidatora navedenog na popisu likvidatorâ. Kada se pokreće postupak likvidacije sud, na zahtjev vjerovnikâ, imenuje likvidatora u svojstvu privremenog upravitelja za nadzor aktivnosti dužnika do izdavanja rješenja o likvidaciji.

O prigovorima podnesenima protiv bilo kakvih nezakonitih mjera ili propusta stečajnog upravitelja ili likvidatora odlučuje sud. Kad je riječ o nezakonitoj mjeri i propustu sud od stečajnog upravitelja ili likvidatora zahtijeva da svoje aktivnosti obavlja u skladu sa zakonom, a ako se taj zahtjev prekrši, stečajnog upravitelja ili likvidatora razrješuje se funkcije u postupku te se imenuje novi stečajni upravitelj ili likvidator.

Tijekom stečajnog postupka dužnika se štiti od stečaja, postupak izvršenja obustavlja se te se dužniku odobrava zastoj obveze plaćanja ili moratorij obveze plaćanja prethodno nastalih dugovanja.

Ako većina propisana Stečajnim zakonom prihvati dobrovoljnu nagodbu i ako je ona u skladu sa zakonskim zahtjevima, sud je odobrava i ona postaje obvezujuća za dužnika.

Ako se ne postigne dogovor o dobrovoljnoj nagodbi, sud po službenoj dužnosti nalaže likvidaciju dužnika.

Sporazum između dužnika i vjerovnikâ može se postići i u postupku likvidacije. Sud određuje datum za pregovore o nagodbi tijekom postupka likvidacije, a ako se dobrovoljna nagodba izgleda i u skladu je sa zakonodavstvom, sud je odobrava. Kad je riječ o likvidaciji, uvjeti su za odobrenje dobrovoljne nagodbe ti da će na temelju te nagodbe dužnik prestati biti nesolventan te da će se tražbine s pravom prvenstva namiriti ili da je za takve tražbine raspoloživo pokriće. Sud odlučuje o registraciji stečajnog postupka ili postupka likvidacije kao okončanog ili o prekidu postupka.

Ako se postupak likvidacije okonča bez pravnog sljednika dužnika, trgovački sud nakon primitika obavijesti suda briše dužnika koji je prestao postojati na temelju likvidacije iz trgovačkog registra ili briše organizaciju civilnog društva iz registra organizacija civilnog društva.

U postupku likvidacije isplata plaća zaposlenicima zajamčena je iz sredstava jamstvenog fonda za plaće, u skladu s uvjetima utvrđenima u Zakonu o jamstvenom fondu za plaće.

Pravne posljedice pokretanja postupka

Tijekom stečajnog postupka sud na zahtjev dužnika poduzima mjere za objavu trenutne **privremene obustave plaćanja** u Glasniku trgovačkih društava u skladu sa Stečajnim zakonom. Osnovanost zahtjeva naknadno se ispituje te sud donosi odluku o odbijanju zahtjeva po službenoj dužnosti u slučajevima utvrđenima zakonom ili, ako to nije slučaj, donosi odluku o nalogu za pokretanje stečajnog postupka. Stečajni postupak počinje objavom naloga za pokretanje postupka u Glasniku trgovačkih društava. Posljedica je pokretanja stečajnog postupka **zastoj dužnikove obveze plaćanja** u pogledu izvršavanja novčanih tražbina do 00:00 sati drugog radnog dana nakon 120. dana (uz nekoliko iznimaka), a moratorij se može produljiti čak do najviše 365 dana. Tijekom razdoblja zastoja plaćanja mogu se izvršavati samo plaćanja tražbina navedenih u pravnom aktu, nema pravnih posljedica neizvršavanja ili zakašnjelog izvršavanja obveza plaćanja i obustavlja se izvršenje novčanih tražbina protiv dužnika, te stoga dužnik ima stvarnu mogućnost pripremiti program usmjeren na ponovnu uspostavu solventnosti i namiru svojih dugovanja.

Ako sud proglasi dužnika nesolventnim jer postoji bilo koji **razlog za nesolventnost** utvrđen u zakonskom aktu, likvidacija dužnika nalaže se u obliku rješenja te se, nakon što ono stupi na snagu, imenuje likvidator rješenjem koje se objavljuje u Glasniku trgovačkih društava, a sadržava i poziv vjerovnicima da prijave svoje tražbine. Vlasnička prava prestaju kada se naloži pokretanje postupka likvidacije, čime se štiti imovina nesolvencijske mase, a od datuma početka likvidacije samo likvidator koji nastupa u svojstvu zastupnika dužnika može davati pravne izjave o dužnikovoj imovini. Na datum početka likvidacije svako dugovanje gospodarskog subjekta istječe (njegovo plaćanje postaje zakašnjelo plaćanje).

Cilj je likvidacije raspodjela cjelokupne imovine dužnika među njegovim vjerovnicima, a mora se prekinuti čak i postupak izvršenja protiv imovine koja je predmet postupka likvidacije. Parnični i izvanparnični postupci koji su počeli prije datuma početka likvidacije nastavljaju se na sudu pred kojim je pokrenut postupak. Nakon datuma početka likvidacije svaka novčana tražbina povezana s imovinom nesolvencijske mase može se iznijeti samo u okviru postupka likvidacije. Bilo koje ograničenje otuđenja dužnikove nekretnine ili druge imovine ili tereta zasnovanog na dužnikovoj nekretnini ili drugoj imovini prestaje na datum početka likvidacije, a prava otkupa i opcije za kupnju te založna prava prestaju prodajom te imovine. Osoba koja ima takvo pravo može do datuma početka likvidacije namiriti svoju tražbinu iz sigurnosnog pologa koji je osigurao dužnik, a nakon toga ta osoba mora preostali iznos predati likvidatoru.

5 Pod kojim se uvjetima može upotrijebiti kompenzacija?

Tijekom postupka likvidacije svaki vjerovnik može iznijeti tražbinu protiv dužnika isključivo prijavom te tražbine u postupku, a prijebom se ne može iskoristiti u izvansudskom postupku, osim kad je riječ o konačnom netiranju koje se primjenjuje na temelju međunarodnih trgovinskih konvencija. Međutim, ako je u tijeku prethodni sudski postupak između vjerovnika i dužnika, vjerovnik može izvršiti prijebom svih tražbina navedenih u tužbi sa svojim dugovanjem prema dužniku.

6 Kakav učinak postupak u slučaju nesolventnosti ima na važeće ugovore čiji je dužnik stranka?

Pokretanje postupka likvidacije samo po sebi nema pravni učinak raskida ugovora koje je dužnik prethodno sklopio. Raskid ugovora može biti dio postupka. Kad je riječ o stečajnom postupku, ugovori se raskidaju pod nadzorom stečajnog upravitelja, a kad je riječ o postupku likvidacije, likvidator raskida ugovore u svojstvu dužnikova pravnog zastupnika. Likvidator ima pravo raskinuti ugovore s neposrednim učinkom ili ih otkazati.

7 Koji učinak ima postupak u slučaju nesolventnosti na postupke koje su pokrenuli pojedinačni vjerovnici (izuzev pamica koje su u tijeku)?

Imovina dužnika ne može biti predmet izvršenja, vjerovnik koji je založni vjerovnik ne može prodati predmet zaloga, a dugovanja se namiruju tijekom postupka likvidacije.

8 Koji učinak ima postupak u slučaju nesolventnosti na nastavak pamica koje su bile u tijeku u trenutku pokretanja postupka u slučaju nesolventnosti?

Sud pred kojim je pokrenut postupak zaključuje prethodno podnesene tužbe. Ako je dužnik izgubio spor, stranka koja je dobila spor preuzima ulogu vjerovnika u postupku likvidacije. Ako je dužnik dobio spor, sva imovina ili sredstva na koja ima pravo uključuju se u imovinu nesolventne mase. Stečajnim zakonom na nekoliko je mjesta propisano da je pružanje informacija vjerovnicima zadaća stečajnog upravitelja ili likvidatora.

9 Koje su glavne značajke sudjelovanja vjerovnika u postupku u slučaju nesolventnosti?

Vjerovnici mogu osnovati odbor vjerovnika ili izabrati predstavnika vjerovnika s kojim se likvidator mora savjetovati i kojeg je obavezan obavješćivati te čija se prešutna ili izričita suglasnost mora pribaviti za određene mjere.

10 Na koji način upravitelj u slučaju nesolventnosti može upotrebljavati imovinu koja čini dio nesolventne mase ili raspolagati njome?

Likvidator može prodati dužnikovu imovinu kupcu s najboljom ponudom u postupku javne prodaje na provjerenom internetskom portalu za prodaju.

11 Koje tražbine treba prijaviti u odnosu na dužnikovu nesolventnu masu i kako se postupa s tražbinama koje su nastale nakon pokretanja postupka u slučaju nesolventnosti?

Vjerovnik može prethodno nastala dugovanja i dugovanja nastala nakon pokretanja postupka u slučaju nesolventnosti iznijeti prijavom svoje tražbine u stečajnom postupku ili postupku likvidacije u svojstvu vjerovnika.

12 Kojim su pravilima uređeni prijavljivanje, provjera i priznavanje tražbina?

Upravitelj u slučaju nesolventnosti (stečajni upravitelj kad je riječ o stečajnom postupku ili likvidator kad je riječ o postupku likvidacije) prihvaća tražbine vjerovnika, a sporne tražbine upućuje na odlučivanje sudu pred kojim se vodi stečajni postupak ili postupak likvidacije.

13 Kojim je pravilima uređena raspodjela sredstava? Kako se razvrstavaju tražbine i prava vjerovnika?

Likvidator sredstva od prodaje predmeta zaloga, umanjena za određene izdatke, upotrebljava za isplatu založnog vjerovnika. Preostali iznos raspodjeljuje se među vjerovnicima u skladu s raspodjelom imovine, uzimajući u obzir redoslijed isplate vjerovnika utvrđen Stečajnim zakonom te na temelju privremene likvidacijske bilance stanja ili završne likvidacijske bilance stanja.

Nakon prodaje druge imovine sredstva se mogu raspodijeliti nakon što se prihvati privremena likvidacijska bilanca stanja ili završna likvidacijska bilanca stanja, uzimajući u obzir raspodjelu imovine koju je odobrio sud te redoslijed isplate vjerovnika utvrđen Stečajnim zakonom.

14 Koji su uvjeti i učinci okončanja postupka u slučaju nesolventnosti (posebno u slučaju stečajne nagodbe)?

Dužnik može s vjerovnicima sklopiti dobrovoljnu nagodbu u stečajnom postupku ili u postupku likvidacije. Ako je nagodba u skladu sa zakonodavstvom, sud je odobrava i proglašava postupak okončanim. U takvim slučajevima dužnik nastavlja poslovati. Tražbine vjerovnika namiruju se na način utvrđen i u iznosu utvrđenom u nagodbi, a dužnik je oslobođen plaćanja svih dodatnih iznosa.

15 Koja su prava vjerovnika nakon okončanja postupka u slučaju nesolventnosti?

Kad je riječ o stečajnom postupku koji je okončan dobrovoljnom nagodbom, tražbine vjerovnika namiruju se kako je određeno u nagodbi i u skladu s planom utvrđenim u nagodbi. Ako dužnik ne poštuje nagodbu, vjerovnici mogu podnijeti prijedlog za pokretanje postupka izvršenja ili mogu pokrenuti likvidaciju dužnika.

16 Tko treba snositi troškove nastale tijekom postupka u slučaju nesolventnosti?

Vjerovnici plaćaju naknadu za prijavu. Naknada se plaća i za podnošenje prijedloga za pokretanje postupka u slučaju nesolventnosti (stečajni postupak, postupak likvidacije). U svim ostalim slučajevima nastale troškove snosi dužnik.

17 Koja su pravila koja se odnose na ništavost, pobjnost i nemogućnost izvršenja pravnih radnji štetnih za vjerovnike?

Likvidator ili vjerovnici mogu osporiti takve transakcije podnošenjem prijedloga za proglašenje transakcije nevažećom. Sva imovina vraćena dužniku na taj način povećava imovinu nesolventne mase.

Likvidator ili vjerovnici mogu podnijeti tužbe protiv bivših direktora dužnika zbog njihovih aktivnosti kojima su naštetili interesima vjerovnika jer nisu obavljali svoje upravljačke funkcije uzimajući u obzir interese vjerovnika u situaciji kada je prijetio nastanak nesolventnosti, čime su doveli do smanjenja imovine gospodarskog subjekta, spriječili su potpunu namiru tražbina vjerovnika ili su propustili platiti naknadu za zaštitu okoliša. Ako se navedeno dokaže, bivši direktor dužnika mora vjerovnicima nadoknaditi prouzročenu štetu.

Posljednji put ažurirano: 15/01/2024

Verziju ove stranice na nacionalnom jeziku održava odgovarajuća kontaktna točka EJA-a. Prijevod je napravila služba Europske komisije. Moguće promjene u originalu koje su unijela nadležna nacionalna tijela možda još nisu vidljive u drugim jezičnim verzijama. Europska pravosudna mreža i Europska komisija ne preuzimaju nikakvu odgovornost u pogledu informacija ili podataka sadržanih ili navedenih u ovom dokumentu. Pogledajte pravnu obavijest kako biste vidjeli propise o autorskim pravima države članice odgovorne za ovu stranicu.